

Poslušalci – predstavniki občine Kamnik, družbe Velika planina d. o. o. in Zavoda za turizem, šport in kulturo Kamnik – so projekt z odobravanjem sprejeli. Štiri leta pozneje, 14. avgusta 2019, je v sedelcu na Gradišču, kjer stoji prva od enajstih učnih tabel, potekala dobro organizirana otvoritev te nove pridobitve. Nova krožna učna pot bo nedvomno vabljiva za številne obiskovalce Velike planine. Na prizorišče slovesnega dogodka so napeljali celo ozvočenje, tako da veter ni odnesel besed govnorikov in prikrajšal predstavnike sedme sile ter druge povabljene goste za pomembne informacije o tej novosti. O projektu in njegovem pomenu za turizem v kamniški občini so na kratko spregovorili župan občine Kamnik Matej Slapar, direktor družbe Velika planina Leon Keder in direktor Zavoda za turizem, šport in kulturo Kamnik Tomaž Simetinger. Načrtujejo tudi aplikacijo za pametne telefone, ki bo v pomoč pri usmerjanju od ene do druge table. Krožna učna pot, ki nudi lepe razglede na Kamniško-Savinjske Alpe in na ravninski svet, je dolga 6740 metrov, premore 258 metrov višinske razlike in se prehodi v dveh urah in petnajstih minutah. Primerna je tudi za šolske skupine. Večina tabel, ki opisujejo znamenitosti ali posebnosti Velike planine, je postavljenih na Veliki planini, nekaj tudi na Mali planini in Gojski planini. Vsaka tabela ima svoje ime: Na vrhu, Pastirjev dan, Arhitektura, Vrtača velikanka, Prisluhni, Kamnita vrata, Rastje, Živali, Pripovedna bitja, Nebeškanje in Vetrnici. Informativne table o učni poti Po stopinjah pastirjev so postavljene na več pristopnih točkah za Veliko planino: spodnji in zgornji postaji nihalke, zgornji postaji sedežnice, pri Svetem Primožu nad Kamnikom in v Podvolovljeku.

Ocenjena vrednost projekta je dobrih šestinpetdeset tisoč evrov, končni znesek bo znan ob zaključku projekta. Projekt sofinancirata Evropska unija iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja in Republika Slovenija v okviru Programa razvoja podeželja 2014–2020. Za vsebino odgovarja občina Kamnik.

Mire Steinbuch

U SPOMIN

Janez Svoltjšak (1993–2019)

Najbrž se zdi čudno ali mogoče celo neprimerno, če rečem, da Janeza Svoltjšaka ne morem opisati drugače kot klišejsko, ampak bil je točno to, kar ta beseda predstavlja, in sicer v svojem najboljšem pomenu. Nekoč zadržan fant, ne ravno zgovoren, kot da mu je malce neprijetno, če je preveč izpostavljen. Izredno prijazen in skromen mladenič pa se "odrskim lučem" kljub vsemu ni mogel izogniti, saj ga je ravno njegov značaj, paradoksalno, popeljal med najboljše ledne plezalce na svetu in vzhajajoče zvezdnike alpinizma.

Športni plezalec in tekmovalac v lednem plezanju, ki so ga zamikale dolge smeri v gorah, se je že petnajstleten želel vpisati v alpinistično šolo, a se je staršem to vendarle zdelo prekmalu. Vendar ga nemiren in raziskovalen duh ni pustil pri miru – še pred polnoletnostjo je skupaj s svojim očetom postal član Alpinističnega odseka Kranj. Ljubezen do gora je bila močnejša od zaljubljenosti v ledno plezanje, zato se je odločil, da izredno uspešno kariero tekmovalca zaključi in se posveti daljšim smerem in vedno večjim stenam. Za mlade radi rečemo, da so nepremišljeni, vendar je Janez izstopal tudi v tem pogledu. Alpinistično in ledno plezalno tekmovalno kariero je gradil postopoma; hitro, a odločno je od lokalnih tekmovalcev prišel do mednarodnih, premišljeno je od lažjih smeri plezal proti težjim.

Preudaren mladenič se je za tekmovalno ledno plezanje odločil, ker mu je to predstavljalo dober trening za zimske vzpone v hribih, hkrati pa je rad sodeloval na tekmah, saj je tam plezanje popolnoma drugačno kot v gorah. "Po eni strani zaradi dobrega varovanja sproščeno in po drugi strani napeto zaradi tekme same," je pojasnil v enem od pogovorov.

Bil je večkratni državni prvak in zmagovalac slovenskega pokala v lednem plezanju, osvojil je naslov evropskega prvaka, svetovnega mladinskega prvaka in zmagal na tekmah svetovnega pokala ... A tudi po zaključku tekmovalne kariere, pri rosnih dvaindvajsetih letih, je ostal zvest svoji športni ekipi, in sicer med drugim kot postavljevalec smeri za tekme evropskega pokala v Domžalah.

Član Slovenske mladinske alpinistične reprezentance je plezal v Pakistanu in Patagoniji, v kanadskem Skalnem gorovju, Montani in Koloradu. Sam je po Schmidtovi smeri splezal na Matterhorn, po grebenu Innominata se je sam povzpел na vrh Evrope. Letos spomladi sta z Mihom Zupinom na Aljaski preplezala pet prvenstvenih smeri in opravila tri prve pristope na vrh, že junija pa je dekletom Saro Jaklič odpotoval v Pakistan, kjer sta želela preplezati prvenstveno smer na območju zahodnega grebena šesttisočaka Tahu Rutum. Njuna želja je ostala neurešena. Življenjsko nit mladega alpinista je prerezala bolezen.

Kot dober prijatelj, izkušen plezalec in srčen človek je rad pomagal in svetoval manj izkušenim, pa naj je šlo za trening, tekmo ali kakšno drugo situacijo v življenju, saj je imel kljub mladosti za sabo veliko življenjskih preizkušenj. Veličina skromnega fanta, ki je svet zapustil najmanj sedemdeset let prezgodaj, je pustila sledi v njegovih prijateljih in znancih s celega sveta. Za njegove najbližje je bolečina neopisljiva, vsaj eno solzo pa naj jim posuši zavedanje, da je bil njihov Janez človek, za katerega lahko iskreno rečemo, da je vzor, pravo merilo dobrote, prijaznosti, človečnosti in srčnosti. Da, klišejsko. Janez, hvala za vse!

Marta Krejan Čokl